30/12/2018

Τελέσθηκε η αρχαιοπρεπής Θεία Λειτουργία του Αγίου Ιακώβου στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας την Κυριακή 30 Δεκεμβρίου 2018 τέλεσε την αρχαιοπρεπή θεία Λειτουργία του Αγίου Ιακώβου του αδελφοθέου και κήρυξε το θείο Λόγο στον μητροπολιτικό ιερό Ναό Αγίων πρωτοκορυφαίων αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας.

Ομιλία Σεβασμιώτατου

Κυριακή μετά τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ καί ἡ Ἐκκλησία μας μνη-μονεύει σήμερα πρόσωπα ἅγια καί ἱερά τά ὁποῖα συνδέονται μέ τό θεανδρικό πρόσωπο τοῦ δι᾽ ἡμᾶς νηπιάσαντος Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ καί τό μέγα θαῦμα τῆς θείας ἀγάπης καί τῆς θείας οἰκο-νομίας, τό ὁποῖο ἑορτάσαμε πρίν ἀπό λίγες ἡμέρες.

Καί ἔχοντας ἤδη μνημονεύσει κατά τή δεύτερη ἡμέρα τῶν Χρι-στουγέννων τό κατ᾽

ἐξοχήν πρό-σωπο πού συνδέεται μέ τή γέννη-ση τοῦ Θεανθρώπου, τήν Ὑπερα-γία Θεοτόκο, ἡ Ἐκκλησία μας μνη-μονεύει σήμερα τόν προστάτη τῆς Παναγίας Παρθένου, τόν δίκαιο Ἰωσήφ. Μνημονεύει τόν προφη-τάνακτα Δαβίδ, ἀπό τή γενεά τοῦ ὁποίου ἐγεννήθη ὁ Χριστός, ἀλλά καί τόν ἅγιο Ἰάκωβο, τόν ἀπο-καλούμενο ἀδελφόθεο, ὁ ὁποῖος ἦταν υἱός τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ καί πρῶτος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύ-μων.

Μνημονεύει καί τιμᾶ αὐτά τά τρία πρόσωπα, τά ὁποῖα συνδέο-νται τό καθένα μέ τό δικό του τρό-πο μέ τό μέγα γεγονός τῆς Γεννή-σεως τοῦ Χριστοῦ, θέλοντας νά

μᾶς ὑπενθυμίσει τήν ἀγάπη καί τή συγκατάβαση τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καί σέ αὐτό ἀκόμη τό σχέδιο πού ἑτοίμασε ὁ ἴδιος ἀπό αἰώνων γιά νά ἀποκαταστήσει τόν ἄνθρωπο στή θέση ἀπό τήν ὁποία ἐξέπεσε λόγω τῆς παρακοῆς του θέλησε νά τόν ἔχει συνεργό καί συμμέ-τοχό του.

Ποιό εἶναι ὅμως αὐτό τό σχέδιο τῆς σωτηρίας μας στό ὁποῖο μᾶς κάνει ὁ Θεός μετόχους καί γιατί δέν θά μποροῦσε μέ μία καί μόνη ἐντολή νά διαγράψει ὁ Θεός τίς ἁμαρτίες μας καί νά μᾶς ἐπανα-φέρει στόν παράδεισο;

Ἡ ἀπομάκρυνσή μας ἀπό τόν πα-ράδεισο δέν ἦταν, ἀδελφοί μου, ἐπιλογή τοῦ Θεοῦ, ἦταν ἐπιλογή τῶν πρωτοπλάστων πού ἀγνόη-σαν τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Καί τήν ἀγνόησαν ὄχι γιατί ἦταν δύσκολο νά τήν τηρήσουν ἀλλά γιατί δελε-άσθηκαν ἀπό τήν πρόταση τοῦ διαβόλου νά ὑπερκεράσουν τόν Θεό.

Ὁ Θεός εἶχε δώσει τήν ἐντολή ὄχι γιατί φοβόταν τή γνώση πού θά ἀποκτοῦσαν οἱ πρωτόπλαστοι τρώγοντας ἀπό τόν καρπό τοῦ δένδρου τῆς γνώσεως, ἀλλά γιατί ἤθελε νά τούς ἀσκήσει στήν ὑπα-κοή, ἡ ὁποία εἶναι ὁ μόνος ἀσφα-

λής δρόμος γιά νά προσεγγίσει ὁ ἄνθρωπος τόν Θεό.

Γι᾽ αὐτό καί δέν ἐπέλεξε ὁ Θεός κάποιον ἄλλο τρόπο ἤ κάποιον ἄλλο δρόμο γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὅπως θά μποροῦσε νά εἶχε κάνει, ἀλλά τόν δρόμο τῆς ὑπακοῆς, τῆς ὑπακοῆς πού κάνει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός «γενό-μενος», μέ τήν ἐνανθρώπησή του, «ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θα-νάτου δέ σταυροῦ», ἀλλά καί τῆς ὑπακοῆς πού κάνουν τά πρόσωπα ἐκεῖνα πού ἐπιλέγει ὁ Θεός νά διακονήσουν στό σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας καί τά ὁποῖα τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα.

Ὑπακοή κάνει καί ὁ μνήστωρ Ἰω-σήφ, ὁ ὁποῖος ταπεινά καί διακρι-τικά ἀποδέχεται τήν ἐπιλογή τοῦ Θεοῦ νά διακονήσει ὡς προστά-της τῆς Παναγίας τό μυστήριο τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ. Κάνει ὑπα-κοή ἀπό τήν πρώτη στιγμή, χωρίς νά ζητεῖ διευκρινίσεις, χωρίς νά διατυπώνει ἀντιρρήσεις, χωρίς νά ζητᾶ ἀνταλλάγματα, καί ἀξιώνεται διά τῆς ὑπακοῆς του νά ζήσει ἀπό κοντά τό θαῦμα τῆς ἀγάπης τοῦ

Θεοῦ, νά ζήσει δίπλα στόν Υἱό τοῦ Θεοῦ καί νά δεῖ τό ζωντανό πα-ράδειγμα τῆς ὑπακοῆς τοῦ Θεανθρώπου στό δημιούργημά του, ὅταν ὁ Χριστός ὡς παιδί θά

μεγαλώνει στήν οἰκία τοῦ δικαίου Ἰωσήφ καί τῆς Παναγίας Μητέρας του «ὑποτασσόμενος αὐτοῖς», ὅπως γράφει ὁ ἱερός εὐαγγε-λιστής.

Ὑπακοή κάνει καί ὁ ἅγιος Ἰάκω-βος ὁ Ἀδελφόθεος, ὁ ὁποῖος ὑπο-τάσσεται στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί διακονεῖ τό ἔργο τοῦ εὐαγγε-λισμοῦ τῶν ἀνθρώπων μέ ταπείνωση καί ἀναδεικνύεται μάρτυς τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου ὄχι μόνο μέ τή ζωή καί τό κήρυγμά του ἀλλά καί μέ τό μαρτύριό του, ἀφήνοντας ὡς πολύτιμη παρακαταθήκη στήν Ἐκκλησία τήν καθολική ἐπιστολή

του ἀλλά καί τή θεία Λειτουργία ἡ ὁποία φέρει τό ὄνομά του καί τήν ὁποία τελέσαμε πρός τιμήν του καί ἐμεῖς σήμερα, ὅπως κάνουμε καί κάθε χρόνο.

Μνημονεύοντας, λοιπόν, καί τι-μώντας σήμερα τόν ἅγιο Ἰάκωβο τόν ἀδελφόθεο, μαζί μέ τόν ἅγιο Ἰωσήφ τόν μνήστορα καί τόν προ-φητάνακτα Δαβίδ, ἄς ἀκολουθή-σουμε, ἀδελφοί μου, τό παρά-δειγμά τους, ἄς ἀκολουθήσουμε τό παράδειγμα τῆς ὑπακοῆς τους στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τῆς ὑπακοῆς τήν ὁποία μᾶς δίδαξε διά τῆς κενώσεως καί τῆς ἐνανθρωπή-σεώς του πρῶτος ὁ ἴδιος ὁ Χρι-

στός, ὥστε μέ τήν ὑπακοή νά μπο-ρέσουμε νά οἰκειοποιηθοῦμε τή σωτηρία καί τή λύτρωση πού μᾶς ἔφερε μέ τή γέννησή του ὁ Χρι-στός καί νά ἀξιωθοῦμε καί τῆς οὐ-ρανίου βασιλείας τοῦ Θεοῦ, στήν ὁποία εὐφραίνονται καί ἀγάλλο-νται οἱ ἑορταζόμενοι ἅγιοι, μαζί μέ τόν μέγα καί οὐρανοφάντορα ἅγιο Βασίλειο, τοῦ ὁποίου τό ἱερό λείψανο, τή δεξιά χεῖρα, ἔχουμε τήν εὐλογία νά φιλοξενοῦμε ἀπό χθές στόν ἱερό Μητροπολιτικό μας ναό.

Μᾶς τή μετέφερε χθές μέ τήν εὐ-λογία καί τήν ἄδεια τοῦ Μακαριω-τάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυ-

ρίου Ἱερωνύμου καί τῆς Ἱερᾶς Συ-νόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ πανοσιολογιώτατος ἀρχιμαν-δρίτης π. Πλάτων Κρικρῆς, Γραμματεύς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ ὁποῖος καί μᾶς ὁμίλησε κατά τήν ὑποδοχή γιά τήν ἱστορία καί τήν προέλευση τοῦ ἱεροῦ λειψάνου.

Καί ἀποτελεῖ ὄντως εὐλογημένη συγκυρία ὅτι τό ἱερό αὐτό λείψα-νο προέρχεται ἀπό τήν ἱστορική Νικομήδεια, ἀπό τήν ὁποία ἦλθαν ὡς πρόσφυγες οἱ Ἕλληνες οἱ ὁ-ποῖοι δημιούργησαν στήν ἐπαρχία μας τή Νέα Νικομήδεια, στήν ὁ-ποία καί λειτούργησα προχθές τι-μώντας τή μνήμη τῶν δισμ

μαρτύρων, τῶν μαρτυρικῶς καέν-των στόν ἱερό ναό, τόν ὁποῖο πυρ-πόλησαν οἱ

εἰδωλολάτρες κατά τήν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων γιά νά ἐξαφανίσουν τούς χριστιανούς.

Καί ἡ εὐλογημένη αὐτή συγκυρία ἔγκειται καί στό γεγονός ὅτι τά ἱερά κειμήλια τῆς πίστεως μετέφερε ἀπό τή Νικομήδεια στήν Ἑλλάδα τό 1921, λίγο πρίν ἀπό τήν καταστροφή, ὁ Μητροπολίτης Νι-κομηδείας Ἀλέξανδρος Ρηγόπου-λος, ὁ ὁποῖος πρίν νά ἀνέλθει στόν ἐπισκοπικό θρόνο τῆς Νικο-μηδείας εἶχε διακονήσει στά δύσκολα χρόνια γιά τή Μακεδονία μας ὡς βοηθός ἐπίσκοπος τῆς

Μητροπόλεως Ἐδέσσης (Βοδενῶν) καί ὡς Μητροπολίτης Πελαγονίας, ἐνῶ τό 1922 κατέφυγε στή Θεσ-σαλονίκη, ὅπου καί ἐκοιμήθη τό 1928.

Καί εἶχα τήν τιμή ὡς πρωτοσύγ-κελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης νά τελέσω τήν ἀνα-κομιδή τῶν σεβασμίων λειψάνων του, μαζί μέ αὐτά τῶν λοιπῶν Μακεδονομάχων ἀρχιερέων.

Ἡ σχέση μου ὅμως μέ τόν ἀοίδι-μο ἱεράρχη, ὁ ὁποῖος διέσωσε τό ἱερό λείψανο τοῦ Μεγάλου Βασι-λείου, τό ὁποῖο μέ εὐλάβεια προσκυνοῦμε σήμερα, εἶναι στενότερη, ἐάν λάβουμε ὑπόψη

μας καί τό γεγονός ὅτι ἀρχιδιάκονός του ὑπῆρξε ὁ ἐκ τῶν προκατόχων μου, μακαριστός Μητροπολίτης Καλλίνικος Χαραλαμπάκης.

Εὐχαριστώντας καί πάλι τόν π. Πλάτωνα γιά τόν πολύτιμο καί ἱερό κειμήλιο πού μᾶς μετέφερε, νά εὐχηθῶ ἡ χάρη καί οἱ πρεσβεῖες τοῦ Μεγάλου Βασιλείου νά μᾶς σκέπει καί νά μᾶς ἐνισχύει ὅλους μας.